

**POGARSZANIE** (2) *sb n*

o oraz drugie a jasne; -ar- (1), -år- (1) MurzNT (1:1).

pl N pogarszaniã (1). ◇ A pogårszania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Gorszenie, dawanie złego przykładu* (2) : Biada światu prze pogårłzaniã [Vae mundo a scandalis]/  
Abowiem mułzã przyśc pogarłzaniã [scandala]/ wżakże biada człowiekowi przes którégó pogorłżenie  
idzie/ Iełli więc ręka twoia abo noga twoia gorłżycie (*marg*) iełtci na zawadzie (-) odetni iã a zarzuć  
od siebie MurzNT Matth 18/7.

Cf **POGARSZAĆ**

MZ